

Előfizetési árak:

helyben, kézhez bórduva:	
Egész évre	16 kor. — fill.
Fél évre	8 „ — „
Negyedévre	4 „ — „
Egy óra	1 „ 34 „
Egyes szám ára	8 fillér.

Vidékre, postán küldve:

Egész évre 18 kor. — fill.	
Fél évre	9 „ — „
Negyedévre	4 „ 50 „
Egy óra	1 „ 50 „

PÉCSI FIGYELŐ

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik naponként este 6 órakor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Pécs, Mária utca 1. sz. első emelet.

Kéziratot

vissza nem adunk

Hirdetések a legjutányosabb árban számítatnak. Nyitóléc sora 60 fillér.

Boritaladó.

Pécs, 1902. március 14.

Bortermelőink joggal panaszkodnak, hogy bortermésüket vagy nem tudják eladni, vagy olyan potom áron kénytelenek elvesztegetni, hogy a borkultúra mai költségesebb volt mellett egyenesen ráfizetnek erre a gazdasági ágra. Ha aztán másrészt a fogyasztók nyilatkozatait halljuk, meggyőződhetünk róla, hogy Magyarországon soha rosszabb és drágább bort nem ittak, mint azóta, hogy a termelő nem kapja meg boráért még a termelési költségét sem, nem is szólva befektetett tőkájének kamatairól.

Hogy ennek a különös jelenségnek mi a valódi oka, azt nagyon találóan fejtegette tegnap a képviselőházban *Benyovszky* Sándor gróf, mikor rámutatott arra, hogy addig, amíg a bor a fogyasztó asztalára kerül, annyi állami adóval lesz megterhelve, hogy a fogyasztó inkább lemond a bor élvezetéről, vagy legalább is a minimumra kénytelen redukálni azt, mert alig van manapság költségesebb passzió Magyarországon, mint bármi csekély mértékben is borral oltani a szomjat. A fogyasztó sokkal többet fizet ma boráért, mint valaha, de mit ér a fogyasztótól kizsarolt ez a jövedelmi többlet, ha az nem a termelő, hanem az államé lesz.

A helyes pénzügyi politikának, mikor az állam pénzügyi szükségleteinek fedezéséről gondoskodik, soha sem szabad szem elől tévesztetni az általános nemzetgazdasági szempontokat, mert az ennek rovására érvényesülő egyoldalú fináncpolitika mindig megbosszulja magát. Ideig-óráig képes ugyan megtölteni az államkasszát, de tönkreteszi az adóalapokat s hasonlít ahhoz a gazdához, aki tövestül vágja ki a fát, hogy könnyebben szedhesse le róla a gyümölcsöt.

Különösen áll ez a közvetett adók nál, ahol a tulhajtott pénzügyi szempont a fogyasztás csökkenését vonja maga után s így a mit az államkincstár nyer a révén, elveszti a vámon; a mi magában véve még nem volna a legnagyobb baj, ha ezzel nem növelné a fogyasztók terheit és nem tenné tönkre azokat a termelőket, a kik azt az adóval agyonsanyargatott cikket termelik.

Magyarország nemzetgazdaságának egyik kincsébányája volt mindig a bortermelés s mikor ezt a termelési ágat a természeti csapások a végső megsemmisülésbe sodorták, akkor az államnak nem volt másra gondja, minthogy megmentse magának azt a jövedelmet, a melyet a

virágzó borkultúra idején élvezett annak produktuma után, sőt hogy a fokozódó állami szükségletek fedezésére ebből a réginél is nagyobb hasznot biztosíthasson.

A szőlők pusztulásával szemben nem az képezte főtörékvését, hogy ezt a nagy nemzeti jövedelmet szolgáltatott termelési ágat tőle telhetőleg ismét lábra állítsa és régi jövedelmezőségét biztosítsa, hanem az, hogy a termelésnek csaknem teljes megszűnté dacára is biztosítsa a borfogyasztás régi arányait, mert ez hozott direkt hasznot a kincstárnak. Ezért zudította a nyakunkra csaknem vámmentesen az olcsó olasz bort s ezzel alapjában bevágta az utját még a lehetőségnek is, hogy az elpusztult szőlők költségesebb felújítása valaha is hasznos beruházást képezhessen.

S ugyanabban az időtájban, mikor a borfogyasztás mesterséges megdrágítása valóságos merénylet-számba ment, keresztülvitte a regálemegváltás rablóműveletét s az államot tette meg fő-főkorcsmárosnak s a régi fogyasztási adó mellé behozta az új boritaladót is. Persze a hirt végteleg fészíteni s az embereknek megparancsolni nem lehetett, hogy az adóval megdrágított bort is csak úgy igyák, mint régen, mikor negyven krajcarért már a legkitünőbb pécenyebort ihatták. Bekövetkezett hát a visszahatás s a borfogyasztás csökkent, különösen pedig a szegényebb néposztályok voltak kénytelenek lemondani a borról s a pálinkafogyasztásra adták magukat, a melyből kevesebb is elég volt búfelejtőnek, mint a borból.

A fogyasztás csökkenésével csökkent a kereskedők és vendéglősök kereslete is a bor, különösen pedig a hazai bor után, hisz a mi szükségletük volt, azt olcsóbban fedezhették a szabadon beözönlő olasz borral, melynek szesztartalma az olcsó szaporitást is lehetővé tette. Mindennek pedig a hazai bortermelő adta meg az árát, mert a kereskedő föl se kereste többé, jól tudván, hogy borát olyan drágán termeli, miszerint nem is adhatja olyan áron, a mely aztán még a nagy adótételeket is megbirja.

Ezek a kétségbeesítő viszonyok készítették a törvényhatóságokat, hogy a kormányhoz és a törvényhozáshoz tömeges kérvényekkel forduljanak a borfogyasztást sújtó elviselhetetlen terhek könnyítése végett. De hát hasztalan mutattak rá, hogy a mostani adók mellett hasztalan dobja ki az állam a pénzt a rekonstrukció segélyezésére, mert ezzel azon nem lendít, jövedelmező befektetéssé nem teszi s többet veszít a pusztán hagyott szőlőterületek elmaradó adójában, mint a mennyit

nyer a boritaladó által. Hasztalan bizonyították, hogy az állami terhek könnyítésével erőteljesebb adóalapot lehetne teremteni s a közérkölc és közegészség is hasznát látná, mert csak így lehetne gátat vetni a mindinkább terjedő pálinkafogyasztásnak, a melynek romboló hatása máris oly ijesztő mérvben mutatkozik az alsóbb néposztály körében.

A válasz minden kérvényre, minden föliratra az volt, hogy az államnak szüksége van a bor fogyasztásából származó jövedelemre, hát inkább sanyarogjon a termelő, inkább pusztuljon a nép, csak az állam pénzügyi egyensúlya ne billenjen félre.

Persze a pénzügyminiszter csak a befolyó jövedelmeket nézi, de nem látja, vagy nem akarja meglátni, hogy mennyi marad el abból a jövedelemből utközben a bérlők kezén, a kik emellett még vérlázító boszantásaikkal is megkeserítik a termelők életét. Ezért még az italadó leszállítása sem segítene gyökeresen a bajon, mert azért megmaradnának a községekre való ráutalással járó igazságtalanságok s a bérlők sikanériái.

Ha a kormány igazán szíven viseli a magyar bortermelés lábra állításának érdekeit, akkor nem zárkozhatik el attól, hogy elhárítsa az utból annak legfőbb akadályát. El kell törölnie egészen az italadót, hisz ebbeli vesztesége bőven megtérülne az egyéb adónemeknél bekövetkezendő természetes növekedésből, mely az ennek nyomában járó nemzeti vagyonosodásból fakadna.

A keresk. és iparkamara közlése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1902. március 14.

A pécsi keresk. és iparkamara ma délután 3 órakor rendes közlést tartott *Littke* József elnöke alatt, melynek lefolyása a következő volt:

Littke József kamarai elnök a kamarai tagok nagy érdeklődése közben azon bejelentéssel nyitotta meg a közlést, hogy *Horánszky* Nándor országgyűlési képviselő kereskedelemügyi m. kir. miniszterre neveztetvén ki, erről leiratban értesítette a kamarát, mire a közlés üdvözlő felirat felterjesztését határozta el.

Jelenti, hogy a legutóbbi napokban ismét veszteség érte a kamarát, egyik buzgó beltagjának, *Scholz* Antal gyárosnak halálával. A közlés jegyzőkönyvében fejezi ki részvétét. Az elhunyt beltag helyére a soron következő póttag *Asztalos* Nándor hivatott be. Jelenti még, hogy a kamara üléstermékét a pécsi jótékony nőegyletnek ülések tartására átengedte. Tudomásul vétetett.

A kamarai iroda ügyforgalmáról szóló s az ülésen kívül elintéztett ügydarabokat is-

mertető jelentés tudomásul vétele után a közülés áttért a napirendre kitűzött ügyek tárgyalására.

A kereskedelemügyi miniszter a kamarának 1902. évi költségelirányzatát jóváhagyta s megengedte, hogy miként eddig, úgy az 1902. évben is a 3%-os kivétési kulcs alapján szedessenek a kamarai illetékek. A közülés a miniszteri leiratot tudomásul vette.

J. Engel József kamarai tag indítványára a kamara múlt üléséből kifolyólag felterjesztést intézett a kereskedelemügyi miniszteriumhoz az iránt, hogy a vasuti áruforgalomban adandó refectiáknak és egyéb kedvezményeknek közzététele tárgyában kibocsátott rendelet olyformán változtattassék meg, hogy a kedvezmények azon napon lépjenek hatályba, a mely napon azok kihirdetettek. A kereskedelemügyi miniszterium arról értesítette a kamarát, hogy ezen kérelmet figyelembe nem vehette, mert a rendeletnek ily megváltoztatására, — mely egyébiránt a felekre nézve számbavehető gyakorlati értékkel amugy sem bírna, semmiféle indok nem forog fenn s ellenkezőleg azon szempontok, melyek e rendelkezés megállapításánál mérvadók voltak, annak változatlan fenntartását követelik. A közülés a miniszteri leiratot tudomásul vette.

A budapesti szállodások, vendéglők és korcsmárosok ipartársulata azzal a kérelemmel fordult a kereskedelemügyi miniszteriumhoz, hogy különösen a szállodás és vendéglős ipar teljes elfajulásának meggátolása céljából és ezen iparágaknak nemesebb irányban való fejlesztése érdekében mondassék ki a vendéglős ipar képesítéshez kötése. A miniszterium ezen kérelmet véleményezés végett beküldötte a kamarához. A közülés véleménye az, hogy a vendéglős iparnak képesítéshez kötése nem szükséges, mert ezzel legkevésbé sem volna megakadályozható az, hogy — mint ez a felterjesztésben foglaltatik — boldog-boldogtalan belé ne fogjon s a suszter, a szabó, az asztalos stb. mind ott ne hagyja tanult mesteriségét és fel ne csapjon vendéglősnek, azt híven, hogy aranymezőkre talál, minthogy az ipartörvény a képesítésnek igazolása nélkül megengedi azt, hogy valamely képesítéshez kötött mesterséget űző iparos egy másik ugyancsak képesítéshez kötött mesterséget űzzön s mert egyáltalában nem lát fennforogni olyan okokat, a melyek ezen iparágak a képesítéshez kötését szükségessé tennék. Kívánatosnak tartja azonban, hogy az ipartörvénynek ezen iparágak tekintetében különösen a személyi biztonságra vonatkozó rendelkezései, úgy a közlési szabályrendelet szigorúan végrehajtottassanak s akkor a szállodák és vendéglők közrendészeti, közbiztonsági és közegészségügyi tekintetben is kevésbé lesznek kifogásolhatók.

A kereskedelemügyi miniszterium beküldötte véleményadás végett Kühmayer Ferenc és társa pozsonyi gyárosnak az iránt való kérelmét, hogy az arany- és ezüst sodronyárak a megrendelések gyűjtését korlátozó 1900. XXV. t. c. rendelkezései alól kivétsenek, — Hasonlóképen Wilhelm János cipésmesternek az iránt való kérelmét, hogy Bács-Bodrog vármegye területén személyesen megrendeléseket gyűjthessen. A közülés egyik kérelem teljesítését sem javasolja.

Több pozsonyi varrógépkereskedő és mechanikus viszont az iránt folyamodott, hogy a varrógép vétessék ki azon áruk közül, a melyekre az 1901. évi 27483. sz. rendelet 6. §-a szerint megrendelést bárkinél, bárhol lehet gyűjteni. Bár a kamara területén levő varrógépkereskedőknél ezen kérelem ellenzésre talált, a közülés mégis a kérelem teljesítését javasolja a miniszteriumnak, mert ma már varrógépkereskedőknél minden jelentősebb helységben létezik s a megrendelés gyűjtés megengedése e cikkben éppen a kisebb varrógépkereskedőkre és a mechanikusokra végzetes hatású s egyébként is éppen

a varrógépekkel való megrendelés gyűjtés körül számos visszaélés merült fel eddig is.

Szomajom, somogy megyei község, évenként 4 kirakodó és állatvásár engedélyezését kéri a kereskedelemügyi miniszteriumtól. Tekintettel arra, hogy a községnek mintegy 3900 lakosa van, a kik általában állattenyésztéssel foglalkoznak s ez képezi főként keresetüket, a közülés méltányosnak tartja és javasolja, hogy a község kérelme részben teljesíthető és évenként két állatvásár tartására engedélyt nyerjen.

Hasonlóképp Belezna, somogy megyei község is évenként 4 kirakodó- és állatvásár tartására kért engedélyt. Ezen községnél a vásár engedélyezés mellett sem közgazdasági, sem állattenyésztési érdekek fenn nem forognak, a miért is a közülés a kérelem teljesítését nem javasolja.

Felső Mindszent község módosított vásári helypénzdijszabályzatát terjesztette fel jóváhagyás végett a kereskedelemügyi miniszteriumhoz. A közülés a módosítást nem találta kielégítőnek, mert a felvett tételek nem mindenben felelnek meg az igényeknek s csak észrevételeinek figyelembe vétele mellett lesz a helypénzdijszabályzat jóváhagyható.

Baranyavármegye alispáni hivatala áttette a kamarához véleményadás végett Vaiszló község módosított vásári helypénzdijszabályzatát. A közülés a díjszabályzat teteleinek túlmagasságát kifogásolja, mert az emelés semmiképen nincs igazolva s legfeljebb csak a nyerstermékek felvételét tartja indokoltnak.

Ugyancsak Baranyavármegye alispáni hivatala véleményt kér a kamarától Németbóly község képviselőtestületének a marhahus árak egységes megállapítása tárgyában benyújtott folyamodványára nézve. — Minthogy a 29920/1897. sz. kereskedelemügyi miniszteri rendelet értelmében nem forog fenn nehézség az iránt, hogy oly községre nézve, a hol a hus ára a szomszédos vidék viszonyaihoz képest mértéken túl felemelkedett, a fogyasztó közönség érdekében a II. fokú iparhatóság az illető község képviselőtestületének kívánságára a husárakat időnként hatósági szabályozásnak vesse alá, vagyis az ipartörvény 53. §-ának b) pontjában megjelölt intézkedéseket életbe léptesse, a közülés javasolja a megkereső alispáni hivatalnak, hogy a gyakorlatnak megfelelőleg rendeljen el Németbóly községben időnként próbavágást, s ennek eredményéhez képest szabja meg a marhahus árát.

Ó Dombóvár község az iránt ker a kamarától véleményt, hogy előnyös volna-e a községre nézve a házalókereskedés eltiltása. Minthogy Ó Dombóvár községben a kereskedelem és az ipar már annyira fejlett, hogy a község lakosai szükségleteik fedezése tekintetében epenséggel nincsenek a házaló kereskedésre utalva, a közülés javasolja a községnek, hogy a házalókereskedés eltiltására szabályrendeletet alkosson.

A temesvári kereskedelmi alkalmazottak egyesülete feliratot intézett a kereskedelemügyi miniszteriumhoz azzal a kérelemmel, hogy a kereskedelmi törvény revíziója alkalmával mondassék ki az, hogy kereskedőta noncokul csak oly egyének legyenek szerződhetők, a kik legalább is valamely középiskola III. osztályát sikerrel elvégezték. E feliratát a nevezett egyesület pártolás végett megküldötte a kamarának. Minthogy a feliratban foglalt kérelemnek a gyakorlati életben való keresztülvitele rendkívüli nehézségekre ütköznék, a közülés a feliratot egyszerűen tudomásul vette.

Az elnökség bemutatja a kamarának és a kamara nyugdíjalapjának az 1901. évről szóló zárószámadását és vagyonmérlegét. A közülés a zárószámadások megvizsgálására Krausze Ignác és Taizs József beltagokat küldte ki.

Obetkó Gyula, pécsi kereskedő beadványt intézett a kamarához, a melyben felhívja a kamarának figyelmét a vasuton érkező kézbesíthetetlen áruk árverezésénél ta-

pasztalt visszaélésekre és arra kéri a kamarát, hogy ezen árverésekre rendőri közeg is kirendeltessék, s magát a kamara is hivatalosan képviseltesse. — A közülés is kívánatosnak tartaná, hogy ezen, gyakran panasz tárgyát képező árverések szabályoztassanak, azért megbizta a kamarai irodát, hogy a pécsi állomáson legközelebb tartandó ily árverés alkalmával gyűjtsön tapasztalatokat s ezek alapján tegyen illetékes helyen előterjesztést.

Ily. Löwy Adolf, pécsi kereskedő az iránt emelt a kamaránál panaszt, hogy a szállításra feladott hordók minőségére nézve a m. kir. államvasutak oly adatok bevallására is kötelezik a feladókat, a melyek a valóságnak meg nem felelnek s a melyek a feladókra nézve esetleg káros következményekkel is járhatnak. A közülés megbizta a kamarai irodát, hogy a tényállásról szerezzen pontos meggyőződést s annak alapján tegyen illetékes helyen javaslatot a valóságnak meg nem felelő adatok bevallása tekintetében támasztott követelések megszüntetése érdekében.

Brick Jakab és társai, bonyhádi lakosok az Ó-Dombóvár—Bátaszék vonalrész és a Budapest—Fiume közt közlekedő gyorsvonatok között közvetlen csatlakozás letesítése iránt a kereskedelemügyi miniszteriumhoz, továbbá Hidas—Bonyhád állomáson egy vagány hidmérleg felállítására iránt a m. kir. államvasutak igazgatóságához szerkesztett kérvényeiket azzal a kérelemmel küldték meg a kamarához, hogy azokat pártolja. A közülés mindkét kérelmet jogosnak és azok teljesítését kívánatosnak tartja, a miért is a kérvényeket pártolólag fogja az illetékes helyekre beterjeszteni. Az ülés háromnegyed 5 órakor ért véget.

HÍREK.

Pécs, 1902. március 14.

Március tizenöt.

Tavaszi volt akkor is! . . . Ezelőtt ötvennégy évvel. Tavasz; de nem olyan, mint a mostani. Rügy fakadt a faágakon; ibolya nyílt a mezőn s remény támadt a szívekben. Most fakadó rügy helyett letagy a faága; nyíló ibolya hujján der lép meg a rétet és az emberi szívekben remény helyett rút közömbösség, mivel sem törődő nembánomság az úr!

Pedig hát most van annak a nagy március tizenötödikének ötvennegyedik évfordulója. Most van emléke annak; hogy kivitták március idusának félistenei a sajtószabadságot; hogy kiadták s világra röpitették a szent három jelszót: szabadság, egyenlőség, testvériség! Most van ötvennégy éve, hogy először hangzott a »Talpra magyar!«; hogy először tett tanubizonyosságot a magyar arról, hogy hiába vélték halottnak, ime feltámadt hallottaiból s rajtuk ütött, a kik a gyasztorara készültek.

1848. március tizenötödike az a csillag, mely miként a napkeleti három bölc királynak Jézus születés helyét a betlehem csillag: úgy ez a magyarnak a magyar szabadság születését megmutatta. Megmutatta, hogy a nép, mely élni akar s halni tud honáért, az a nép nincs elveszve, annak még megszületik a szabadság, annak még felderül a hajnal biboros sugára.

És megszületett számunkra is a szabadság; felderült nekünk is a biboros hajnal!

Március tizenötödike vezette be a magyar szabadságharcot. E nap csak esernyők alatt, szakadó esőben mutatta meg a magyar ifjuság, hogy mit tud. De nemsokára a csaták mezején, golyózápor, ágyubömbölés között küzdött a szabadságért a zsarnok bérencseregei ellen. És Kossuth apánk hívó szózatára előállott a honvéd s ment a harcba, a halál torkába s ott esett el a szabadságért a véres mezőkön!

Ezt a kort, a félistenek korát vezette be március tizenötödike. Szép márciusnak

Idusa, melyet minden időben nevezetes nappá avatott a világtörténelem. Március Idusa már a rómaiaknak nevezetes napjuk volt; március Idusán halt meg Caesar, a hatalmas imperator, Brutus tőre alatt. Március idusán indultak világra a francia vilagszabadság eszméi s március idusán ébredt fel almából a magyar, mint téli almából felebred a föld virágyiló kikeletre, búbajos tavaszra.

Holnap itt van ismét Március idusa. Az ötvennegyedik már ama nevezetes március idusa óta. És most is tavasz van, mint akkor volt. Bár most hideg ez a tavasz, mert fakadó rügy helyett lefagy a fa ága, nyíló ibolya hijján dér lepi meg a retet és az emberi szivekben a remény helyett rut közömbösség, mivel sem törődő nembánosság az ar!

Ez azonban ne rontsa meg a mostani ünnep szentségét. Ünnepejük meg március tizenötödikét; nem törődve a gyáva meghunyászkodókkal, a talpnyaló szolgasereggel, a gyászmagyarkákkal, a kik ma elbujnak a hivatalos bűnök oduiba s ünneplés helyett a felsőbb megrovástól felve a körmüket piszkálják a mi pénzünkön, a magyar nemzet pénzén, a kinek pedig legszentebb nemzeti ünnepe március tizenötödike!

A pécsi jogakadémia polgársága március 15-én, holnap (szombaton) a Nagy Vigadóban délután 5 órakor rendezi hazafias ünnepélyét a következő műsorral: 1. Elnöki megnyitót tart *Cvetkovics* Lajos. 2. A „Talpra magyar!” szavaija íj. *Némethy* József. 3. A márciusi napokról felolvas *Jeszzenszky* Mihály. 4. A *Jogászbanda* magyar notákat ad elő. 5. Végh Lajos alkalmi költeményt szavalja *Vérfi* Aladár. 6. Záróbeszédet tart *Fischer* Miklós. 7. A *Rakócy* indulót előadja a *Jogászbanda*.

A *Színházban* holnap (szombaton) este diszeldadás lesz. Színiere kerül *Dobsa* Lajos történelmi drámája: „*IV. (Kun) László*”. A darab előtt *Csernits* Jenő joghallgató március tizenötödikéről fog alkalmi költeményt szavalni, mely után nagy előképben mutatja be a szintársulat a márciusi hősök apothozisát.

Pécs város független polgársága ősi szokás szerint társas vacsorára gyűl össze a nagy nap estéjén. Ilyen társas vacsora lesz *Dollinger* András „*Hétfejedelem*” vendéglőjében holnap (szombaton) este és a „*Korona*” vendéglőben. A „*Hétfejedelem*” vendéglőben rendezendő társas vacsorán a pécsi *Polgári Daloskör* is közreműködik, hazafias dalok előadásával s lesz alkalmi beszéd s ünnepi szavalkatok is.

A pécsi 48-as honvédek, ama nagy idők még élő tanúi szombaton este a Sörös Mihály-féle vendéglőben gyűlnek össze s ott ünneplik meg március tizenötödikét.

Vasárnap is lesznek márciusi ünnepélyek. Ilyen ünnepélyt tart a *Petőfi Kör* vasárnap a Nagy Vigadóban; a *munkások* is tartanak vasárnap márciusi ünnepélyt a *Scholz-söröcsarnokban* és a közepiskolák önképzőkörrei is vasárnap ünneplik meg március idusát!

Naptrend 1902. március 15-én.

Naptár: szombat, márc. 15. — Róm. kath. Longin. — Prot.: Longin. — Görög-kel.: (márc. 2.) Herrich. — Zsidó: Veadar 6. — Nap kel 5 óra 59 perckor; nyugszik 5 óra 48 perckor. — Hold kel 8 óra 58 perckor reggel; nyugszik éjféltkor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, hűvös idő és éjjeli fagy várható.

Márciusi ünnepélyek: a jogakadémia ünnepélye d. u. 5 órakor a Nagy Vigadóban. Társasvacsorák a *Hétfejedelem*-vendéglőben; *Sörös* Mihály vendéglőjében és a *Korona*-vendéglőben.

Színház: diszeldadásul „*IV. László*”, történelmi dráma.

— **(Személyi hír.)** Báró *Fejérváry* Imre dr. főispán a ma délutáni gyorsvonattal háromnapos tartózkodásra Budapestre utazott. A főispán hétfőn tér vissza a fővárosból Pécsre.

— **(A „Pécsi Kath. Kör”)** 56-ik felolvasó-estélyének rendje március 16-án (vasárnap): 1. *Költemények.* Irta *Neumayer* Dezső, felolvassa *Szűcs* József, joghallgató. 2. *Séta Pécsen* Kr. u. a IV. században. Irta és felolvassa *Szakovics* Ottó dr. 3. *Liszt: Venezia e Napoli III. Tarantelle.* Zongorán előadja *Jánossi* Béliáné urnő. 4. *Boldogság.* Irta *Lázár* Miklós, szavalja *Sikora* Gyula. 5. *Félicien David: La perle du Brésil.* Énekli dr. *Jella chichné Csurgay* Adél urnő, zongorán kíséri *Hoff* Rikárd. Kezdeté d. u. fél 6 kor. Az utolsó bőjti felolvasó estély jövő pénteken (március hó 21-én) d. u. félhatkor lesz.

— **(Percel Miklós levelei.)** Percel Miklós, 48-as honvédezzredes, volt orsz. képviselő és baranyavármegyei főispán családi iratait s a 48-as eseményekre, valamint az emigrációra vonatkozó érdekes leveleit Tolnavármegye muzeumának ajándékozta. Ezeket a nagybecsű leveleket most rendezi *Székely* Ferenc, tolnavármegyei főlevéltárnok és *Percel* Dezső megbízásából irodalmilag is feldolgozza.

— **(Kinevezés.)** *Szűts* Jenő dr., pécsi kir. törvényszéki joggyakornok, a pécsi kir. törvényszékhez aljegyzővé kineveztetett.

— **(Névmagyarosítások.)** *Kiskoru* *Slekker* József, bedeghi illetőségű, ugyanottani lakos, *Sudár*; *Takler* István, iharosberényi illetőségű, csáktornyai lakos pedig *Törökre* változtatták vezetéknevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Kötelező kórházi gyakorlat.)** A hivatalos lap *Wlasics* Gyula kultuszminiszter rendeletét közli, amely arra kötelezi az orvosi egyetemről kikerülő ifjakat, hogy csak akkor működhetnek mint orvosok, ha előbb egy évig kórházban gyakorlatilag is kibővítik ismereteiket. A rendelet felsorolja, hogy a kórházi gyakorlatból négy hónapot a belgyógyászati, két hónapot a sebészeti, két hónapot a szülészeti osztályon kell tölteni, a többi négy hónapot bármelyik osztályon. Az egyetemi klinikákon nem lehet kitölteni az egyévi gyakorlatot. Minden kórházba csak annyi fiatal orvost lehet fölvenni a gyakorlatra, a hányszor huszonöt ágy van benne. A gyakorlatot mindig csak a hónap 1-én, vagy 16-án lehet megkezdeni. A gyakornokok lényképes szolgálati könyvet kapnak, amelyet a gyógyító intézet igazgatója és főorvosa minden hónapban aláír. Aki mes kórházban akarja folytatni a gyakorlatot, szándékát tizennégy nappal előbb bejelentse a kórház igazgatójának. Ha ez az orvosjelölt könyvecskéjét valami mulasztásért nem írja alá, azt az időt, amelynek eltöltéséről nem tanuskodik a főorvos, pótolni kell a gyakornoknak. A tanusítás megtagadása ellen fölebezni lehet a kultuszminiszterhez. Aki kifogástalanul töltötte el az egy évet, annak a dekan kiadja az orvosi oklevelet. Annak, aki valamely katonai egészségügyi intézetben folytatott gyakorlatot, ott töltött idejét beszámítják az egy évbe.

— **(Jelentés a vizorról.)** A *Tettye* forrás vizszolgáltató képességéről a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 14-én reggel 5590 köb méter.

— **(Küldöttség a földművelésügyi miniszternél.)** Bölcskéről 5 tagú küldöttség tiszteleggett *Darányi* Ignác m. kir. földművelésügyi miniszternél, hogy kérje a már oly régóta megígért es mai napig sem teljesített dunaszabályozási párhuzamművek létesítését. A küldöttség tagjai: *Vajay* István plebános, dr. *Stern* Adolf községi orvos, *Molnár* István bíró, *Szöke* Mihály közgyám és *Szakács* György földbirtokos voltak. A küldöttség szónoka, *Vajay* István plebános megható szavakkal ecsetelte, hogy a Duna ezen tiszta magyarajku község éppen legszegényebb lakosainak 2—3 holdas kenyértermő földjeit szakgatja el, a miért is az Amerikába

vándorlás eszméje kezd terjedni. A miniszter a küldöttséget igen kegyesen fogadta és megígerte, hogy a község érdekében minden lehetőt el fog követni.

— **(Az ibafai kincskeresők.)** Már többször adtunk hírt a kincesszomjazó ibafaiakról s tudósítónk értesítése révén módunkban van most újabb részleteket hozni. A munka még mindig folyik — bár nem oly szorgalommal már, mint azelőtt, mert a munkások egy része minden reményéről lemondott. Valóban iszonyu és veszélyes munkát végeztek ezek az emberek, először átmetszetek keresztben a hegyet, készítettek egy 20 m. hosszú és 16 m. széles bevágást, ennek fenekeén bányarendszerrel dolgoztak tovább és mintha pincét ásának, behatoltak 10 méterre a hegybe, ennek végében pedig egy katalaku 12 méter mély lyukat astak s csigával szállították ki a nagy mennyiségű homokot. Végre egy öröm kiáltás hallatszott a kutból, mely ugy tűnhetett fel, mint Columbus Amerikát föltedező útján annak a bizonyos matrónnak a „*Partok látok! Partok látok!*” kiáltása! A kutban dolgozó ember ásója ugyanis egy kökeménységű anyagra bukka, melyet csak hosszabb fáradság után s csákánnyal lehetett feltörni. A felesillogó remény sugara új erőt öntött a már minden kedvüket elvesztő emberekbe s kétszeres szorgalommal folyt a munka. A kemény anyag egészen úgy néz mint egy újabb időbeli beton munka. A feltört darabok egy részét *Jeszzenszky* Tódor földbirtokos megvizsgáltatás, vélemény adás céljából Budapestre küldte fel. Egy szakértő kijelentette, hogy az említett nem termő kőréteg, hanem mesterséges uton, emberek által készített mű. Ez csak újabb bátorítás volt. Csodalatos, hogy 32 méternél mélyebb helyen, a föld alatt ilyesmi található. Annyi bizonyos hogy a szóba forgó „*Pince-hegy*” nevű domb történelmi multtal birt, mert hiteles följegyzésekből megtudták azt hogy itt egy *Ibafalvi* nevű várur élt s a nevezett hegyen lakott, és *Zrinyi* Miklóssal élénk összeköttetésben volt. Eddig közel 60 napszammunka fordított kincskeresésre s a szegény nép bizony megérdemelné, hogy munkájáért némi karpótlást találjon. Tudósítónk figyelemmel kíséri e munkát s így módunkban lesz még róla beszámolni.

— **(Obait.)** *Friedländer* Lajos, pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli tartalékos alállatorvosnak tiszviselői rendfokozatáról kért leköszönése elfogadtatott.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy Tolnamegye *Tamási* községében a február 17. és 18-ra esett, de elmaradt országos vásár helyett ápril 1-én és 2-án pótvásár tartassék.

— **(Tűz a vidéken.)** *Marcziban* nagy tűzvész pusztított. Mint levelezőnk írja, a tűz elhamvasztott tizenhárom lakóházat, harminc melléképületet s tömerdek háziállatot. A kár körülbelül 40.000 korona.

— **(Kiállítási vigécek.)** A kereskedelmiügyi miniszterium szigorú rendeletet bocsátott ki a külföldi ügynökök garazdaikodása ügyében, a kik idegen áruval árasztották el az országot és hitvány portékát varrtak a gyanútalan magyar közönség nyakába. Most a vigécek egy újabb fajta folytatja elődeinek üzelmét és kiállításokban utazik. Érmét és kitüntetést árulnak drága pénzen. Itthon sikerült lehetetlenné tennünk azokat, a kik ily éremvásárral foglalkoztak s most külföldiek viszik csapdába a magyar kiállítókat, főleg a gazdaközönséget gazdasági termékek kiállítása címén, mely állítólag őszkor volna Budapestben. E kiállítás érdekében most egy németországi ügynök gyűjt kiállítókat hamis cégér alatt, mert egy humanus egyesület nevét használja köpenyegül, a hol különben nagyon keveset tudnak az egész kiállításról. Az illetékes hatóságok minden érdeklődőt fi-

gyelmeztetnek, hogy az írásban kötött megállapodások akkor is érvényesek, ha utóbb kitűnik, hogy tényleg csak zugkiállításról és éremvásárról van szó.

— (Tél.) Napsugarat vártunk, tavaszi rügyek feslését lestük s helyette előkullógott valahonnan az elkésett tél apó. Szürke fellegtakaróját szinte meglepésszerűen terítette szét a napsugaras égre, megrázta zuzmós szakállát s havat bocsátott a feslő természet fülé. A fák kipattant rügyei között sivitva száguld végig a szél, a mely hirül viszi, hogy a tél apó megjött tavasz kezdetére, fagygyal, hideggel, hóval, fogvacogató csipős széllel együtt. A jó öreg kályhák, a melyek már már kimentek a divatból — sok becsületük az egész télen sem volt — megint nélkülözhetlenek lettek. Mert tél ez igazán, nemcsak amolyan eltévedt hideg nap. A természet legalább is úgy nekikészülődött odakint, hogy sokáig nem lehet reményünk újra a tavaszi napfényhez, a kikelet gyönyörűségéhez.

Művészet, irodalom.

○ **Heti műsor.** Szombaton, márc 15-én «IV-ik László». (Diszeladás.) — Vasárnap, márc 16-án d. u. »Szegény Jonathán«; este »Páholy.« — Hétfőn, márc 17-én »Doborah«. — Kedden, márc 18-án »Csárli néni«. — Szerdán, márc 19-én »Lotti ezredesei«. — Csütörtökön, márc 20-án »Bocacció», K. Tarnay Leona felléptével. — Pénteken, márc 21-én K. Tarnay Leona felléptével és a karszemélyzet jutalomjátéka: »Eleven ördög.« — Szombaton, márc 22-én a Thury pár bucsuja: »Uriel Acosta.« — Vasárnap, márc 23-án délután »Lotti ezredesei«; este: Tiszayné bucsuja: »Nani.«

○ **Páholy.** Ezt a kedves és mulattató bohózatot vasárnap este adják ez idényben utoljára színházunkban, — hiszszük, hogy nagy közönséget fog vonzani. — Vasárnap délután Milöcker nagy operettje, a »Szegény Jonathán« kerül színre; a két fő női szerepben Tiszaynéval és Márkus Arankával. — Hétfőn »Doborah« kerül színre a címszerepben G. Miklóssy Ilonával, kinek ez lesz nálunk ez idő szerint utolsó nagy szerepe. Kedden a rég nem adott kedves bohózatot, a »Csárli néni« elevenedik föl a fő szerepben Pesti Kálmánnal.

Közgazdaság.

□ **Baromfitenyésztők Országos Egyesülete.** Nagyonfontosságú egyesület alakult Budapesten f. hó 9-én, a mikor az ország baromfitenyésztői kimondották a „Baromfitenyésztők Országos Egyesülete“ megalakítását. Ezen a baromfitenyésztés előmozdítása érdekében alakult egyesület már csirájában oly erősre növekedett, hogy a tenyésztők bizalommal nézhetnek jövő működése elé, a mely a mellett, hogy az ország baromfitenyésztését van hivatva fejleszteni, egyuttal szocialis feladatot is teljesít, mert kis emberek ügyét mozditja elő. Az alakuló közgyűlésen az egyesület elnökségét és igazgató választmányát választották meg, még pedig elnöknek gróf Teleki Józsefnét, alelnöknek K. Lippich Gusztáv. J. N. K. Szolnok megyei főispánt és gróf Keglevich Miklóst, ügyvezető alelnöknek Pirkamer János m. kir állattenyésztési főfelügyelőt.

□ **A borfogyasztási adó leszállítása** érdekében az ország több törvényhatósága a képviselőházhoz kérvényt intézett, melyet továbbá eljárás végett a pénzügyminiszternek adtak ki. A boritaladó leszállítására azonban ez idő szerint nincs kilátás, mert a pénzügyminiszter most arról értesítette a kérelmező törvényhatóságokat, hogy az állam jelenlegi pénzügyi viszonyai közt a boritaladót se el nem törölheti, se le nem szállíthatja.

Táviratok.

— **Országgyűlés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőházi ülésén folytatták a földmívelési tárca vitáját.

Solymossy Ödön báró a vizszabályozásról beszélt s a költségvetést elfogadta.

Marjay Péter a kiscgazdák szomorú hitelviszonyaival foglalkozott.

Szemere Miklós a gazdasági iskolának Budapestre helyezése ellen szólt, mert a fővárosban az ifjuság élvezetekbe merül s a kollegialis együttérzés meglazul köztük. Ezután melegen beszélt a hómestead mellett a szónok, kit a jobb oldal megéljenzett.

Chernel György a lótenyésztésről beszélt s a költségvetést nem fogadta el.

Baross Gábor a külföldi nagybirtokok térfoglalása ellen beszélt s a költségvetést elfogadta.

Pichler Győző a költségvetés ellen beszélt.

Lukács László pénzügyminiszter felett ezután **Zboray Miklósnak** az iparbank ügyében. A kormány külön összeget nem adott a részvénytársaságnak, csak a törvényben megengedett kedvezményeket adta. A mi a felügyelet kérdését illeti, a kormány csak adózási szempontból ellenőrizhette a részvénytársaságot és ezt meg is tette. A miniszter elismeri, hogy mikor bebizonyult hogy a bank a követelményeknek nem tud megfelelni, jogos kérdésként állt elő, hogy mért nem vonattak be a kedvezmények? Ez azonban csak a jelenre szólhat, de a multa nem.

— **Kossuth-szobra Budapest.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főváros legközelebbi közgyűlésén indítványozni fogják, hogy a Kossuth szobor haladéktalanul felépít tessék.

— **Elhunyt honvédezés** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Szlávy Béla** honvédezés a volt koronaőr öcsé, Budapesten meghalt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
AUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 Segédszerkesztő
HONTHY ISTVAN.

Hirdetések.

500 forintot

fizetek annak, a ki a **Bartilla fogvisének** használata mellett, üvegje 35 kr., valaha ismét fogfájást kap, vagy a szája büzlök. (Csomagolásért külön 10 kr.) **Bartilla-Winkler Ed. Wien, 19/1 Sommergeasse 1.** Kapható Pécsen: **Gelteh és Graeff Király-utca 3. sz. — Mohács: Auber Vilmos gyógyszerész.**

Kérjünk határozottan mindenütt **Bartilla-féle** fogvizet. (Hamisítványok feljelentői jól díjaztatnak.)

Március tizenötödikén
 ma, szombaton, este 8 órakor

Dollinger András

„**HÉTFEJEDELEM**“

vendéglojében

hazafias ünnepély

tartatik. Lesz ünnepi beszéd, alkalmi szavalatok s a Polgári Daloskör hazafias dalokat ad elő.

Ez ünnepélyre Pécs város hazafias érzelmű polgárságát tisztelettel meghívja a **rendezés.**

Étkezés étlap szerint. **Cigány-zene.**

IRDETÉSEK

. jutányos áron a
 kiadóhivatalban
 vétetnek föl.

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszser, a mely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik köszvényneél, csúznál és meghüleséknél.

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony“ védjeggyel és a „Richter“ cégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapest.

Richter F. Ad. és társa,
 csász. és kir. udvari szállítók.
 Rudolstadt.

Makulatura-papir

○ ○ olcsó árért ○ ○
 ○ k a p h a t ó ○

A „Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalában, Pécs, Mária-utca 1-ső
 — sz., I-ső emelet. —